

Took Away Sin not Sins? #1 (No swimming) Otti pois synnin, ei syntejä? Osa 1 (Ei uimista)

Hei kaikki,

Kasvoin sellaisen käskyn kanssa, ettei saanut mennä uimaan ainakaan puoleen tuntiin ruoan jälkeen tai muuten saisin krampin ja hukkuisin. Koska olin lapsi, minulle ei koskaan selitetty sitä, mikä kramppi on, koska en ollut koskaan sellaista kokenut eikä sitä, kuinka se saisi minut hukkumaan altaaseen, joka ei ollut paljoakaan syvempi kuin vyötärölleni asti ulottuen, mutta noudatimme tuota sääntöä kirjaimellisesti.

Isän eräänä kesänä pystyttämä altaamme oli pyöreä ja maan päällä, ja muistan katselleeni toisten lasten uimista odottaessani kunnes tuo puoli tuntia täyttyi. "NYYYYYTKÖ äiti?", anelin. "No, melkein puoli tuntia, ole varovainen, jos tunnet krampin, tule heti pois, emme halua sinun hukkuvan!"

Noiden päivien jälkeen tuo 'puolen tunnin sääntö' on osoitettu virheelliseksi, sellaiseksi jota kutsutaan 'urbaaniksi legendaksi', kuitenkin tuo uskomus pysyy sitkeästi, että siis täytyy odottaa vähintään puoli tuntia ruoan jälkeen ennen kuin voi mennä uimaan.

Ihmiset kyllä saavat kramppeja uidessaan, mutta se johtuu sellaisten lihasten voimakkaasta käyttämisestä, joita ei ole vähään aikaan käyttänyt tai ole tottunut käyttämään tuolla tavalla eikä siitä, että on juuri syönyt, ja ihmiset kyllä joskus hukkuvat sen seurauksena. Mutta joskus hämärässä menneisyudessa joku päätteli, että hän jalkakrampppinsa tapahtui siksi, että hän oli syönyt puoli tuntia aikaisemmin ja urbaani legenda syntyi. Ihmisen luonnollisesti yhdistivät asiat mielessään, vaikka ne ovat yleisesti ottaen toisistaan riippumattomia.

Synti vastaan synnit

Ja niinpä tänään haluan puhua erosta synnin ja syntien välillä. Kun Johannes Kastaja näki Jeesuksen tulevan häntä kohti, hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!"* Miksi hän sanoi, että Jeesus ottaa pois maailman synnin sen sijaan että sanoisi Hänen 'ottavan pois teidän syntinne (monikossa)? * Joh. 1:29

Seurakuntakulttuuri yhdistää nuo kaksi niin kuin jalkakrampit tapahtuvat automaattisesti ruoan jälkeen, mutta kuten esimerkissäni, ne eivät ole sama asia. Teknisesti ilmaisten Jeesus ei ottanut meidän yksittäisiä syntejämme päälleen, vaan otti sen sijaan maailman synnin päälleen.

Eikö meille opetettu pyhäkoulussa, että Jeesus vei meidän syntimme ristille tai että meidän syntimme panivat Hänet ristille? Kuinka monet saarnaajat ovat maallanneet ilmeikkään ja kammottavan sanallisen kuvan Jeesuksesta vuotamassa verta ja kuolemassa ristillä meidän yksittäisten syntiemme tappaessa Hänet? Sillä Johannes Kastajan pointti, teknisesti ei sekään ole kuitenkaan totta.

Mennään jutun juureen

Maailman synnistä virtaavat kaikki yksittäiset synnit, joten jos otat pois maailman synnin, niin sitten meidän yksilölliset syntimme tehdään voimattomiksi. Siis mitä?

Room. 5:12 sanoo sen tällä tavoin: "... tämän takia, yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja tuon synnin kautta kuolema tuli maailmaan..."

Aadam ei päästänyt syntejä maailmaan, hän päästi synnin tulemaan maailmaan. Ajattele sen olevan kuin granaattimena, tuo herkullinen hedelmä, joka on täynnä siemeniä. Maailman synti on kuin tuo koko hedelmä, ja yksittäiset synnit ovat kuin kaikki nuo siemenet.

Jos heität pois koko hedelmän, heität automaattisesti pois kaikki nuo hedelmän sisällä olevat siemenet. Jeesus poisti koko hedelmän, joten ne siemenet sisältyvät tuohon tekoon. Jeesus otti pois maailman synnin, ei meidän nimenomaisia syntejämme yksittäisesti.

Mitä synti tarkalleen ottaen on?

Käydessäni episkopaalisen kirkon rippikoulua minulle kerrottiin, että synti on mikä tahansa asia, joka ei miellytä Jumalaa. Se jätti minut ihmettelemään, voisiko joku määritellä minulle sen mistä Hän tarkkaan ottaen piti ja mistä ei pitänyt, niin että voisin miellyttää Häntä, mutta kukaan ei koskaan antanut minulle tuota luetteloa, ei muuta kuin 10 käskyä.

Ja olen kuullut, että synnit tekevät Jumalan vihaiseksi ja Hän normaalisti löisi minut kuoliaaksi, jollei Jeesus olisi tullut vastustamaan sellaista tahoja, joka näytti olevan taivaallinen kiusaava Isä - anna palaa Jeesus, pidä Hänet irti minusta - tuo oli tuolloin mielessäni ollut kuva.

Ja on olemassa jae, joka sanoo, että mikä tahansa mikä ei ole uskosta, on syntiä*, mutta se on asiayhteydessä, joka koskee syömisvalintoja ja sen syömistä, mitä syömme niin kuin Herralle, se ei ole kaikenkattava opillinen lausunto. Vuosiin en tiennyt tuota asiayhteyttä, joten yritin saada selville oliko suihkun ottaminen jotenkin uskon mukaista vai oliko se synti sekä muut normaalit elämän toiminnot - toiminko uskossa syödessäni lounasta? Toiminko uskossa mennessäni töihin? Kukaan ei koskaan määritellyt, mitä uskon mukaisuus oli tai ei ollut, joten luovuin yrittämistä selvittää sitä. * Room. 14:23

Kas tässä se on

Ja kaikkina noina aikoina ihmiset sanoivat minulle synnin olevan mitä tahansa mikä ei ole Jumalaa miellyttävää tai synti oli jotakin sellaista mikä teki Hänet vihaiseksi tai että minä loukkasin Häntä kun tein syntiä, kukaan ei koskaan itse asiassa viitannut Raamatun määrittelyyn siitä mitä synti on. Onneksi apostoli Johannes määritteli SYNIT ja SYNIN 1. Joh. 3:4:ssä:

"Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus."

Huomaa määritelmä: jonkin synnin (syntien) tekeminen on laittomuuden tekemistä, ja synti ON laittomuus.

SYNTI on laittomuus. Joten mitä laittomuus on?

Laittomuus on kirjaimellisesti 'kaiken hallinnan pois heittäminen' tai 'kaiken pidättyväisyyden pois heittäminen'. Jos ajattelet lakia Jumalan tahtona, Jumalan hallitsemisena, Jumalan hallintavaltana elämässäsi ja maailmassa, sitten laittomuudessa on sanana järkea - se on Jumalan tahdon (hallintavallan tai hallitsemisen) pois heittäminen ensiksi maan päällä ja toiseksi sinun ja minun kohdallani.

Kun teemme syntiä, syyllistymme pieneen säikeeseen, osaan Jumalan hallitsemisen poisheittämisestä tuolla yksittäisellä elämämme alueella, jotta voimme tehdä sen pahan asian tai sen asian jonka ME haluamme tehdä sen sijaan, että tekisimme sen mitä Hän haluaa

meidän tekevän. Niinpä 'maailman synti' on Jumalan tahdon, Jumalan hallitsemisen tai hallintavallan pois heittämistä maan päällä.

Mitä Aadam teki

Se mitä Aadam teki, oli että hän päästi maailmaan SYNNIN, ei syntejä, laittomuuden, Jumalan hallintavallan ja hallinnan maan päällä pois heittämisen. Sitä kautta että synti päästettiin sisälle, sen jälkeen seurasivat luonnollisesti synnit.

Tuohon pisteeseen saakka Aadamin ja Eevan elämässä ajatus Jumalan hallinnan pois heittämisestä ihmisen ilman Jumalaa tapahtuvan hallitsemisen eduksi oli ennen kuulumatonta jopa heidän ajatuksissaan kunnes kiusaaja teki heille ehdotuksen että he tekisivät niin. He kävelivät Herran kanssa puutarhassa - he eivät olleet koskaan harkinneet Hänen poissulkemistaan elämästään tehdäkseen mitä HE halusivat tehdä - he vain luonnollisesti halusivat tehdä mitä Hän halusi tehdä.

He tunsivat vain hyvän, he eivät tunteneet pahaa. Siitä huolimatta että olivat Einsteinia nerokkaampia, he olivat viattomia kuin leikki-ikäiset - jotka eivät tienneet tai välittäneet siitä että olivat alasti.

Raamattu sanoo, että Eeva petettiin rikkomukseen, mutta Aadamia ei*. Aadam syyllistyi maanpetokseen*. Hän hoksasi jutun Saatanan houkutellessa heitä 'olemaan kuin Jumala' ja tiesi tarkalleen mitä oli tekemässä. Hän tietoisesti salli Jumalan hallinnan poisheittämisen maan päälle ja kuolema seurasi. *Hoosea 6:7, 1. Tim. 2:14, Room. 5:12

Juuri tuon laittomuuden Jeesus otti pois, Hän kantoi päällään ihmisen hallitsemisen, joka heittää pois Jumalan hallitsemisen, sen yksittäisen maailman SYNNIN - sen tähden Paavali kutsuu Jeesusta 'viimeiseksi Aadamiksi*' - Jeesus kantoi päällään ja poisti sen SYNNIN, jonka Aadam oli vapauttanut maan päälle. * 1. Kor. 15:45

Jeesus otti pois maailman synnin, joten sen merkitsee, ettei yksittäisillä synneillä ole valtaa ylitemme, ja kun tiedät sen, se voi järjestyä maailmasi - enemmän ensi viikolla,

Siunauksin,

John Fenn

Took Away Sin not Sins? #2 (Orange face) Otti pois synnin, ei syntejä? Osa 2 (oranssit kasvat)

Hei kaikki,

Onneksi ollessani nuori teini Barb kävi eri seurakunnassa, sillä jos hän olisi nähnyt sen, mistä olen kohta teille kertomassa, ensimmäisiä treffejämme ei olisi ehkä koskaan tullut - joku toi pullossa itseruskettavaa ainetta ja minä lankesin siihen.

Sitä mainostettiin helppona, taattuna, kaada vain vähän kädellesi ja levitä tasaisesti kehollesi ja sinulla on hämmästyttävä rusketus. Onpa hieno idea, ajattelin, näytän upealta pääsiäisaamuna uusine rusketuksineni!

Ensimmäisen vihjeen olisi pitänyt olla levitysohjeet, joiden mukaan tuli käyttää käsiainetta aineen levittämiseen, mutta ohitin ohjeen pitäen sitä nössöille tarkoitettuna. Toisen vihjeen olisi pitänyt olla varoitus siitä, että vaaleaihoiset ihmiset saattavat muuttua oranssiksi, mutta järkeilin, ettei minun ihoni ollut NIIN vaalea. Ilmiselvästi olin väärässä.

Olimmehan 1970-luvun alussa ja pääsiäispukuni oli valittu - valkoinen poolikauluksinen villapaita ja kirkkaan sininen takki. Tarkoitan sellaista kirkkaan sinistä, jota tv-evankelista voisi käyttää televisiossa - ja kuten osoittautui, kasvot yhtä oranssit kuin Oompa Loompalla leffassa Willy Wonka ja suklaatehdas. Olin 13 tai 14 ja vielä tänä päivänäkin se on noloin hetki koko elämässäni.

Minulla ei ollut vaihtoehtoja, sillä sitä ei voinut hangata pois. Ja valitettavasti tuo päivä oli pilvetön auringon ollessa täydellisessä kulmassa korostamaan oransseja kasvojani valkoista poolokaulaista puseroani vasten jumalanpalveluksen jälkeisellä aterialla, joka pidettiin kirkon etuosan ruohikolla. Olin aina isokokoinen nuori, joten olin lisäksi jättiläismäinen Oompa Loompa.

Yritin järkeillä saamani katseet ihailuksi huolitellun ulkonäköni tähden, mutta kun yksi pikkulapsi juoksi pois luotani kiljuen tiesin, että oli turha teeskennellä. Joten nielin ylpeyteni ja vain kerroin totuuden ystäväilleni ja jokaiselle joka kuunteli - se oli vahinko, todellakin! Hirvittävä työtapaturma! En todellakaan tiennyt mitä tein!

En voinut kyllin pyytää anteeksi oransseja kasvojani, sillä joka kerta kun ihmiset kääntyivät puoleeni sanoakseen jotain, he purskahtivat nauruun ja heidän täytyi kääntyä pois kokoamaan itsensä, sen jälkeen kääntyä takaisin puoleeni alkaakseen sanoa jotakin vain kääntyäkseen naurun vallassa pois yhä uudelleen. Halusin vain mennä kotiin ja lukita itseni huoneeseeni.

Oransseja syntejä?

Ja tuo on niin usein se tapa, jolla seurakuntakulttuuri opettaa synneistämme, kun sen pitäisi opettaa, kuinka Jeesus otti pois maailman synnin. Tuon eron ymmärtäminen muuttaa kaiken. Meille kerrotaan, että olemme sellaisia miltä minusta tuntui: pysyvästi tahraisia ja naurun kohteita Jumalalle, niin että vaikka olemme Hänen kanssaan nyt ja syntimme on annettu anteeksi, ne ovat yhä jotenkin syövyttynä olemukseemme ja merkitsevät meidät kunnes pääsemme taivaaseen.

Kuvittelin, että kun tein synnin, oli jonkinlainen taivaallinen tuomioistuin ja kun pyysin vielä yhden kerran anteeksiantoa, Isä nojautui kyynänpäähänsä kohti Jeesusta ja kysyi: "Mitä ajattelet, Poika; pitäisikö meidän antaa hänelle taas anteeksi vai antaa hänen vähän hikoilla?" ja Jeesus vastasi: "Hän on tehnyt tämän aiemmin, Isä, pannaan hänet hikoilemaan, annetaan hänelle puoli päivää ja sen jälkeen annamme hänelle anteeksi."

Kunnes eräänä aurinkoisena päivänä vuoden 1985 alkupuolella...

Olin ajamassa pohjoiseen päin osavaltioiden välistä valtatieä I-25 Denverin läpi Subarun kattoluukun ollessa avoinna, aurinko kimmelsi vasemmalla puolella olevilta lumihuippuisilta vuorilta ja vastakohtana kauniille päivälle minusta tuntui kamalalta. Olin tehnyt tai sanonut jotakin, jonka takia minun täytyi pyytää anteeksi, ja tuntui siltä kuin rikoksenuusija tulisi tuomarin eteen samasta rikoksesta sadannen kerran anomaan anteeksi, mihin minulla ei ollut oikeutta. Niinpä yritin esittää urheaa sanoen:

"Kiitos sinulle Isä armostasi, kiitos laupeudestasi ja anteeksiantamuksesta, kiitos sinulle 1. Joh. 1:9:stä, joka sanoo, että jos tunnustan syntini, sinä olet uskollinen ja oikeudenmukainen ja annat anteeksi syntini. Eikä vain noin, vaan siinä sanotaan, että puhdistat minut kaikesta epävanhurskaudesta. Kiitos sinulle uskollisuudestasi minua kohtaan niin että annat minulle anteeksi..."

Ja tuossa kohdassa Isä keskeytti rukoukseni kovalla äänellä, joka vaikutti hieman ärsyyntyneeltä ja hieman närkästyneeltä: "En ole uskollinen SINULLE, olen uskollinen Poikani ristintyölle!"

Eteeni tuli kuva puusta ja yhtäkkiä saatoin nähdä sen juuriston. Juuriston poikki, normaalisti näkymättömissä olevana, mutta minulle näkyvänä, oli nimilappu 'maailman synti' ja ylhäällä rungossa oli sana 'kuolema' ja oksissa ja puun monien hedelmien yllä oli nimilappu 'synnit'.

Yhtäkkiä tajusin sen - Jeesus tappoi juuren! Yksittäiset synnit virtaavat maailman synnin juuresta kuoleman kautta yksittäisiin synteihin, mikä merkitsee sitä, että kaikkien syntien lopputuloksena olisi lopulta kuolema.

Heti kun maailman synti oli otettu pois, se mitä jää, ovat kuihtuvat lehdet ja hedelmät, joissa ei enää ole jäljellä elämää. Olin vapaa! Jeesuksen keskipiste ristillä ei ollut minussa, vaan maailman synnissä, mikä oli paljon tehokkaampi tapa käsitellä juttu kuin jokin taivaallinen tuomioistuim heittämissä kolikkoa anteeksiannostani joka kerran kun tein syntiä.

Mitään ei jäänyt tekemättä

Maailman synnin pois ottaminen merkitsi, ettei ollut mitään sellaista syntiä, jota voisin tehdä ja joka ei olisi jo anteeksi annettu ja otettu pois tieltä. Tuon sanottuani annapa minun määritellä tarkemmin tuo lausunto: Jeesus ei kuollut Itsensä puolesta, sen tähden ainoa synti, johon se ei ulotu, on Hänen torjumisensa. Se on sitä mitä Pyhän Hengen, pelastuksen välittäjän, pilkkaaminen merkitsee - Hän ei kuollut Itsensä puolesta, joten Hänen torjumisensa merkitsee Pyhän Hengen työn, pelastuksen, torjumista.

Mutta... minä en torju Häntä, sen tähden kun Hän otti pois maailman synnin, kaikki synnit tuossa puussa ovat kuolleet, niillä ei ole mitään voimaa. Tuo on Paavalin pointti Room. 6:11:ssa, että olemme kuolleita synnille, koska synti on kuollut meille.

Taistele siitä asemasta käsin, että olet jo voittanut

On olemassa uskon suuntaus, joka tekee Jumalasta vihollisemme ja jonka mukaan jos saamme riittävästi ihmisiä rukoilemaan, pelkkä lukumäärä saattaa suostutella Hänet toimimaan. Niin että jos saamme riittävästi ihmisiä paastoamaan, heidän vilpittömyytensä ja uhrauksensa saattavat tehdä Häneen riittävän suuren vaikutuksen niin että Hän ryhtyy toimimaan. Jos me voimme koota riittävästi ihmisiä yhteen paikkaan huutamaan ja kiljumaan ja kutsumaan taivasta alas, niin sitten me voimme saada Hänet tuomaan herätyksen maan päälle. Hän ei ole meidän vastustajamme.

Ef. 1:3 sanoo tuloksena siitä, että Jeesus on ottanut pois maailman synnin, olevan se, että Isä on siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla taivaallisissa. Ef. 2:4-7 sanoo Isän tuoneen pelastuksen ja asettaneen meidät istumaan Kristuksessa viereensä omalle oikealle puolelleen siinä tarkoituksessa, että tulevana maailmanaikoina Hän (Isä) voi jatkaa meitä kohtaan olevan hyvyytensä rikkauksien osoittamista.

Meille on annettu oikeus käyttää Jeesuksen nimeä käskemään pahat henget pois luotamme. Jeesus ei koskaan rukoillut, että kukaan vapautuisi, Hän käski henget ulos ja pois. Apostolit eivät koskaan rukoilleet Isää lopettamaan sitä, että riivaajat ahdistelivat heitä, he käskivät ne ulos. Me taistelemme siitä käsin, että olemme jo voittaneet! Emme rukoile liittyen demonisiin tehtävänantoihin, me käytämme Jeesuksen nimeä käskeäksemme ne pois!

Syntiset tekevät syntiä koska on heidän luonteensa tehdä niin; kristityt tekevät syntiä vapaaehtoisesti

Ef.2:3 sanoo, että ennen Kristusta me 'olimme luonnostamme vihan lapsia'. Se merkitsee sitä, että oli luontomme tehdä syntiä. Mutta luontomme on muuttunut, olemme uudestisyntyneitä, Pyhän Hengen sinetöimiä. Olemme uudistamassa mieleemme ajattelemaan niin kuin Jumala ajattelee, mikä merkitsee sitä, että kun me teemme syntiä, teemme niin vapaaehtoisesti, emme luonnostamme.

Meillä ei ole enää oransseja kasvoja, jotka ovat synnin tahraamat. "Olitte ennen pimeyttä, mutta olette nyt valo Herrassa; Eläkää valon lapsina." Ef. 5:8

Jeesus otti pois maailman synnin. Sinun yksittäiset syntisi, sinun menneet syntisi, tämänpäiväiset synnit jos niitä sattuu olemaan, ensi vuoden synnit - kaikki otettiin pois maailman synnissä. Tuo juuri on kuollut, sen tähden tuosta juuresta tullut hedelmä on kuollut. Sinä ja minä olemme vapaat elämään Häntä VARTEN, käyttäen tätä ihmeellistä armoa voimaannutuksena elämään pyhää ja jumalista elämää.

Ja tuosta jatkamme ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

Took Away Sin not Sins? #3 (Wildcat Creek)

Otti pois synnin, ei syntejä? Osa 3 (Wildcat Creek -puro)

Hei kaikki,

Kesänä, jolloin täytin 16, Barb oli yhä 15 emmekä olleet aloittaneet vielä seurustelua vaikka pidinkin hänestä; minulla ei vain ollut rohkeutta enkä tiennyt kuinka pyytää häntä treffeille. Mutta tuona kesäpäivänä astuin askelen lähemmäksi - olin kuullut Wildcat Creek - puron tulvivan vähän aikaisemmin olleiden rankkasateiden vuoksi ja noin 4 mailia (6 km) länteen päin kodistani oli asuinalue, joka oli rakennettu 'Green Acres' (suom. vihreät eekkerit) - nimisen golfkentän ympärille ja puro kiemurteli sen läpi. Kutsuin Barbin parhaan ystävänsä kanssa uiskentelemaan purossa minun ja joidenkin ystävien kanssa.

Tietenkään emme kertoneet vanhemmillemme, että aioimme uida pitkin tulvinutta, rojua täynnä olevaa puroa! (Kerroimme heille totuuden, olimme menossa uimaan, emme vain kertoneet sitä, *minne* aiomme mennä uimaan. ☺)

Tyhmä, tyhmä, tyhmä

Hyppäsimme puroon ja uiskentelimme virtaa alaspäin muutaman minuutin ajan, nousimme ylös, kävelimme golfkentän poikki aloituspaikkaamme ja teimme tuon kerta toisensa jälkeen. Puro oli täynnä oksia ja jopa pieniä puita ja tiesimme pinnanalaisen suurimman vaaran olevan se, että jalka jäisi kiinni uponneeseen puunoksaan ja joutuisi kovan virtauksen sukelluksiin

vetämäksi. Niinpä muistuttelimme toisillemme, että uiskennellessa piti pitää jalat tiukasti itsensä alla uideissaan tai parempi vielä jos kellui pinnalla selällään tai mahallaan.

Olimme hermostuneita, mutta vaikutimme rohkeilta ja itsevarmoilta. Hymyilimme leveästi osittain silkasta ilosta ja osittain siksi, ettemme halunneet näyttää peloissaan olevilta. Sisäisesti OLIMME peloissamme siitä, että meidät vedettäisiin pinnan alle, mutta lukuun ottamatta yksittäisiä tuskanhuutoja sen jälkeen, kun jalka oli osunut uponneeseen puuhun, tätä ei olisi voinut tietää; kaikki oli tyyntä pinnalta katsoen.

Kun veimme työt takaisin kotiin tuona iltapäivänä, puhuimme monista mustelmista jaloissamme, reisissämme ja selässämme veden alla oleviin esteisiin törmäämisen johdosta, mutta ajattelimme tuon olevan se hinta, joka seikkailusta maksettiin!

Kulissien ylläpitäminen

Niin kuin me, jotka uiskentelimme puroa alaspäin näyttäen ulospäin tyyntä, mutta pinnan alla tehden kaiken voitavamme pitääksemme päämme vedenpinnan yläpuolella, uskonnolla on taipumus korostaa ulkoista vaikutelmaa samalla kun se ei koskaan kosketa sisäistä vaikutelmaa sydämessä, joka on usein mustelmilla ja kolhuilla elämästä kuten jalkamme ja reitemme olivat.

Kuinka monilla meistä on ollut tuo sunnuntaiaamun hoppu seurakuntaan isän huutaessa äidille kiirehtimisestä ja äidin huutaessa pikku Joeylle käskien tätä hakemaan toinen kenkensä ja kaikki ovat äreitä ja vihaisia siihen ajankohtaan saakka, jolloin auto pysähtyy seurakunnan parkkipaikalle.

Sitten ikään kuin taikaiskusta räkä häviää pikku Joeyn kasvoilta, siskokset lakkaavat läimäyttelemästä toisiaan, äiti ja isä unohtavat aamun kaaoksen ja kiukuttelut, ja sisälle kävelee täydellinen kristitty perhe hymy kasvoillensa yhtä siististi liimattuna kuin jokainen hiussuortuva on kammattu tai harjattu paikalleen.

Luuletko Jumalan näkevän täydellisen perheen ulkokuoren vai täydellisen perheen sydämet?

Mitä Elialle tapahtui

Elialla oli ihmeellinen voitto Baalin profeetoista Jumalan tulen kuluttaessa hänen uhrinsa.* Ja Jumalan voiman osoittaminen sopi siististi eri uskontoihin alueen ajatuksiin jumalista - maa, tuuli ja tuli - niinpä se oli äänekkäs viesti Baalin kansalle. He uskoivat jumalten olevan - asuvan - noissa luonnonvoimissa. Muiden titteleiden ohella Baal oli kanaanilaisten ukkosenjumala, joten se että Jumala vastasi jylisevällä tulella oli ilmaus siitä, että Hän oli voimallisempi kuin mikään maan, tuulen ja tulen jumala. * 1. Kun. 18:16-40

Mutta välittömästi tuon jälkeen lisebel uhkasi Elian elämää ja tämä pakeni peloissaan luolaan*. Epätoivoissaan hän valitti Herralle ja Herra vastasi. Ensin oli hyvin voimakas tuuli, mutta Herra ei ollut tuulessa. Sitten oli maanjärjestyksessä, mutta Herra ei ollut maanjärjestyksessä. Sitten saapui tuli, mutta Hän ei ollut tulessa.

Viimeisenä tuli hepreaksi "ääni kuin kuiskaus" tai "lempeä kuiskaus", ja Herra kuultiin tuossa kuiskauksessa. * 1. Kun. 19:9-12.

Ajatus Jumalan olemisesta kuiskauksessa oli vallankumouksellinen. Jokainen uskonto Israelin ympärillä uskoi jumalansa olevan ulkoinen, luonnonvoimissa - jumalia, jotka olivat

visuaalisuuden, kulissien ylläpitämisen, ulkoiseen keskittymisen jumalia. Mutta Jumala paljasti Israelille, että Hänen kohdallaan oli kyse sisäisestä, näkymättömästä, motiiveista, pienestä hiljaisesta äänestä. Hänet saattoi löytää sydämeistä, motiiveista, kuiskauksesta - ja tuo oli uutta!

Kohtaaminen luolan luona muutti kaiken

Herra vastasi Elialle sydämen kuiskauksessa. Tämä Jumala ei ole muiden jumalien kaltainen, Häntä kiinnostaa sisin olemus. Tämä Jumala on Henki* ja sen tähden Hän kommunikoi ihmisen hengelle kuiskauksessa.

Ihmisen henki on koti omanarvontunteellemme, elämämme tarkoitukselle, itsemme rakastamiselle ja juuri tässä Jumala osoitti Elialle, että Hän elää. Tämä Jumala käski Israelia rakastamaan toisia niin kuin he rakastivat itseään*, eikä mikään muu jumala ollut koskaan halunnut alamaistensa rakastavan itseään ja sitten osoittavan tuota rakkautta toisille. * Joh. 4:24, 3. Moos. 19:18

Tuo hetki luolan luona muutti kaiken, luola edustaa ihmissydäntä, kätköpaikkaa, jossa Jumala kuiskaa meille. Daavid osoitti myös tietävänsä tämän, sillä kun hän joutui kohtaamaan syntinsä Batseban kanssa, hän kirjoitti katuessaan psalmin 51 sanoen jakeessa kuusi:

"Katso, sinä haluat totuutta sisimmissä osissa (henki ja sielu); ja kätkössä olevassa osassa (henki) sinä saat minut tuntemaan viisauden." Ihmisen henki on se missä Jumala näkee meidät, edellyttäen totuutta ja paljastaen viisautensa.

Samuel oppi tämän kun hänet lähetettiin voitelemaan uusi kuningas sen jälkeen kun kuningas Saul oli luopunut Herrasta ja hänet täytyi korvata. Samuel meni lisain taloon ja asetti kaikki tämän pojat riviin luullen vanhimman Eliabin olevan luonnollinen valinta, mutta Herra vastasi sen sijaan:

"...sillä Herra ei näe niin kuin ihminen näkee, sillä ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra katsoo sydäntä." 1. Sam. 16:7

Elian luolakokemukseen johtaneiden vuosisatojen kuluessa Israel oli eksynyt. Olemmeko me? Onko seurakuntakulttuuri? Keskitymmekö me tai seurakuntakulttuurimme kuiskaukseen vai ulkomuodon ulkoisiin ilmaisumuotoihin, jotka on suunniteltu vetävän puoleensa ja tekevän vaikutuksen? Uskonnot yrittävät lähestyä Jumalaa ulkoisin ehdoin, esittäen hyvää kuten Baalin profeetat luullen, että se on sitä mitä Hän haluaa. Mutta Hänet löytää sisäisestä kuiskauksesta.

Kun Jeesus otti pois maailman synnin kaikkien yksittäisten syntiemme ollessa tuon synnin sisällä, Jeesus otti pois kaiken tarpeen valheellisille kulisseille, kaikille fasaadin tarpeille, kaikille valheellisen julkisivun tarpeille jumalten takia. Jeesus teki tilan meille olla rehellisiä itsemme ja Isän suhteen. Hänen meidän tuntemisessaan ei ole pelkoa syvällä siellä missä kuiskaamme syvimät ajatuksemme ja motiivimme itsellemme. Hän myös on kuiskauksessa.

Ja sen tähden tämä kaikkein nöyryin Jumala, myös sävyisän ja sydämetään nöyrän* Herran Jeesuksen Isä, sanoo "Tulkaa rohkeudella valtaistuimeni luo vastaanottamaan laupeutta ja armoa auttamaan kun sitä tarvitsemme."* Hän tuntee sydämen, sillä Hän asuu kuiskauksessa, joten lakkaa pitämästä yllä kulisseeja ja vain anna Hänen tietää, kuinka lujasti polskit pinnan alla törmäillen ja iskeytyen näkymättömiin esteisiin - kuiskaa sydämestäsi Hänelle ja sitten

pysähdy kuulemaan Hänen kuiskaustaan takaisin. Lakkaa etsimästä Häntä maasta, tuulesta ja tulesta. *Matt. 11:29, Hepr. 4:16

Sulje silmäsi ja kuuntele kuiskausta.
Enemmän ensi viikolla, siunauksin,
John Fenn

Took Away Sin not Sins? #4 (Casting calories out) Otti pois synnin, ei syntejä? Osa 4 (Kalorien karkottaminen)

Hei kaikki,
"En ymmärrä mitä teen väärin; karkotan kalorit jälkiruoistani, mutta olen yhä lihonut 10 paunaa!" (4,5 kg) "John, haluan vain että rukoilet puolestani niin että paholainen ei koskaan enää kiusaa minua seksillä."

Nämä kaksi ihmistä halusi välttää henkilökohtaista kurinalaisuutta ja tilivelvollisuutta hengellistämällä ongelmansa. Jeesus otti pois maailman synnin, joten eikö meidän pitäisi olla voimaannutettuja kontrolloimaan erilaisia halujamme?

Avain nro1 - Synnin nautinnon käsitteleminen

Minun kohdallani opin kauan aikaa sitten kohtaamaan kiusauksen sillä tosiasialla, että rakastan sitä Pyhän Hengen yhteyttä jonka tunnen hengessäni enemmän kuin rakastan syntiä - niinpä pohjimmiltaan keskityn tähän: "Miksi minun pitäisi tehdä tai sanoa tuo synti, kun se keskeyttäisi sen suloisen Jumalan läsnäolon, jonka tunnen hengessäni?" Kun teen noin, käännän huomioni pois kiusauksesta ja Häntä kohtaan tuntemaani rakkauteen, synnin viehäytys poistuu välittömästi. Arvostan yhteyttäni Hänen kanssaan paljon enemmän kuin arvostan hetkellistä synnin nautintoa.

Jokainen ihminen, joka alun perin on tullut luokseni saadakseen apua jonkin tapasyntin suhteen, sikäli kun muistan yli 40 vuoden Hänen kanssaan vaeltamiseni ajalta, ei ollut koskaan tuohon ajankohtaan mennessä kohdannut sitä tosiasiaa, että hän nautti tuosta synnistä - mikä on se inhimillinen tila - me rakastamme tuota syntiä.

He ovat halunneet riivaajia karkotetuksi, käytännön vihjeitä siihen kuinka välttää joutumista synnin tekemiseen johtaviin tilanteisiin ja rukousta ollakseen vahvoja - mutta eivät olleet koskaan ajatelleet avainta tähän kaikkeen - synnin nautinnon käsittelemiseen ja siihen, mitä rakastaa enemmän: Hengen yhteyttä vai sitä tunnetta, jonka tuo synti tarjoaa?

Hepr. 11:25 - 26 paljastaa Mooseksen valinnee polkunsa perustuen rakkauteensa Jumalaa kohtaan enemmän kuin rakkauteensa Egyptin syntejä kohtaan. Se on ongelman ydin, jota jokaisen meistä täytyy käsitellä - tunnustaa rakkaus siihen nautintoon jonka synti x antaa ja sitten päättää ristiinnaulita tuo rakkaus tekemällä valinta keskittyä rakkauteemme Jumalaa kohtaan kun kohtaamme synnin.

Tämä kohta nro 1 on sydämen taistelu joka voi viedä vuosia tai pelkästään hetken ajassa. Ihmisen täytyy tutkia sisintään rehellisesti ja syvällä tuossa tilassa tuoda esiin se, kuinka paljon hän rakastaa Herraa, Hengen yhteyttä ja ajatella perusteellisesti sitä kuinka synti on tilapäistä pilvessä oloa parhaimmillaan. Heti kun ihminen ratkaisee rakkautensa Herraan

syvällä sydämessään, synti menettää vetovoimansa. Synnin rakastamisen kanssa painiminen voi viedä vuosia.

Avain nro 2 - Korvaa, älä pelkästään lopeta

Kun Johannes Kastaja kastoi ihmisiä, hän ei käskenyt heitä vain tekemään parannuksen synnistä, vaan korvaamaan tuon synnin vanhurskaalla teolla*. Suurin osa perinteisestä kristillisestä kulttuurista vain sanoo, että lakkaa tekemästä syntiä, mikä ei ole täysin raamatullista - totuus on lakata tekemästä syntiä **ja sitten** korvata se jollakin vanhurskaalla. * Lk. 3:11-14

Yhden teon korvaaminen toisella merkitsee ajatusten ja tekojen uudelleenohjaamista. Jos tietokone on sinun porttisi synnin tekemiseen, sitten ennen kuin luisut tuohon syntiin, nouse seisomaan ja tee jotakin muuta. Korvaa yksi teko toisella. Jos avaa suusi korottaaksesi itseäsi jonkun toisen yli tai kylvät juoruja tai riidan siemeniä, sano sen sijaan jotakin mukavaa tuosta toisesta ihmisestä. Korvaa syntiset sanat armon sanoilla.

Avain nro 3 - Älä ajattele, kuinka tehdä sitä

Kristityt Paavalin päivinä olivat aivan kuten me. Hänen ohjeensa oli se, että päätät sydämessäsi, että rakastat Hengen yhteyttä enemmän kuin rakastat syntiä. Room. 13:14:

"Pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät." Rm. 13:14

Ilmaus 'pukekaa päällenne' (Herra Jeesus Kristus) on sana 'enduo', mistä englannin kieleen tulee sana 'endue' (suom. varustaa jollakin tai pukea). Sana merkitsee panostamista johonkin, voimaannuttamista, jonkun henkilön varustamista jollakin piirteellä tai auktoriteetilla. Meidät on varustettu voimalla Kristuksessa, mutta kun kohtaamme syntiä, meidän täytyy tehdä päätös vaeltaa siinä - 'pukea yllemme' tai voimaannuttaa itsemme Kristuksessa.

Ilmaus 'älkää pitäkö huolta' on kreikan sana 'pronoia' joka koostuu sanoista 'pro' (ennen) ja 'noia' (ajatella). Paavali sanoo kirjaimellisesti: "Tehkää tietoinen valinta tulla voimaannutetuksi Herralla Jeesuksella Kristuksella älkääkä ajatelko etukäteen kuinka tulette täyttämän lihan himot."

Nämä kaksi elementtiä: itsemme voimaannuttaminen Herrassa sen sijaan että ajattelisimme etukäteen, kuinka tulemme tekemään syntiä, voidaan tehdä vain yhteyden kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen - ei kylmä periaate, vaan keskipiste on Hänen kanssaan puhumisessa ja Hänen kanssaan yhteydessä olemisessä ja Hänen palvomisessaan kun meitä viekoitellaan.

Ohjaa uudelleen ajatuksesi suunnitelmiin jostakin muusta kuin siitä kuinka tehdä syntiä. Korvaa yhdet ajatukset toisilla ajatuksilla, korvaa synti huomiosi keskipisteinä Hänellä. Keskity rakkautesi Häntä kohtaan.

Trendinä on elää synnin kanssa, laskea armon varaan

Kun ihminen painii synnin aikaansaamaan mielihyvään kohdistuvan rakkauden kanssa, mikä voi viedä vuosikymmeniä, perustetaan usein hienoinen 'demilitarisoitu vyöhyke', jonka tuloksena on ulkoinen ja aito kristityn elämä, jossa pieni synnin siivu pidätetään itseä varten silloin tällöin nautittavaksi ihmisten silmiltä piilossa tapahtuvana tasapainotteluna, mikä ei olekaan niin piilossa suuren yleisön näkyviltä.

Kaikilla meillä on ympärillämme uutisotsikkoja aikaansaaneita esimerkkejä kristillisestä maailmasta siitä kun uskovat 'tulevat kaapista' tämän tai tuon syntisen elämäntavan kanssa, mikä on itse asiassa ilmestys siitä, että he ovat julistaneet demilitarisoidun vyöhykkeen koskien syntiään, he ovat väsyneet taistelemaan sitä vastaan, joten he ovat päättäneet, että aikovat vain elää sen kanssa ja antaa maailman saada tietää. Minulle kyseessä oleva ongelma ei ole syntiongelma, vaan Jumalan rakkauden ongelma, ongelma Häntä koskevan ilmestyksen puuttumisesta.

Nro 4 - Vaella Hengessä

Tapasyönnin kanssa sovussa eläminen ei ole vaihtoehto, jonka UT esittää, ja Paavali sanoo yksinkertaisesti: "Jos vaellatte Hengessä, ette täytä lihan himoja."*

Kaikkiin maailmalla liikkuviin kaavoihin, kaikkiin positiivisiin tunnustuksiin, kaikkiin materiaaleihin hengellisestä sodankäynnistä ja sisäisestä parantumisesta Paavali sanoo yksinkertaisesti, että vaeltakaa Hengessä ja jos me niin teemme, emme täytä lihan himoja. Se on sitä mitä Mooses teki ja hän teki niin, koska hän vastusti syntiä tosiasialinnasta käsin; siitä että hän rakasti Jumalaa enemmän.

Paavali luettelee joitakuita lihan tekoja, joita usein meidän päivinämmen kutsutaan demonisiksi, koska meidän kulttuurillamme on taipumus syyttää lihan haluja demonisiksi - mutta Paavali sanoo, että juuri ei ole demoninen, vaan pelkästään liha (demonit voivat tulla mukaan, mutta juurena on liha):

"Aviorikos (seksuaalinen mielikuvitus), haureus (seksuaalinen teko avioliiton ulkopuolella), riettaus (pidättyvyyden puute, säädyttömyys), epäpuhtaus (seksuaalinen kieroutuneisuus, moraalinen epäpuhtaus), epäjumalanpalvelus, noituus, vihastuminen, eripuraisuus (kahtia jakaminen, tarkoituksellinen riita), kateudet (mustasukkaisuus, itsensä korottaminen toisten yli), viha (räjähtävä suuttumus), riita, kiihottamiset (muista erillään seisominen riidassa ollen), harhaopit (jääräpäinen mielipide, mikä kieltäytyy tunnustamasta tai alistumasta totuuteen asiassa), kadehtiminen, murhat, juoppous, rellestäminen (päihtyminen, juopottelu)
* Gal. 5:18-21 (suomennokset tässä)

Jos nuhtelemme sanotaanko aviorikoksen henkeä käsittelemättä omassa lihassamme alkunsa saaneita seksuaalisia mielikuvia, emme koskaan saa voittoa. Käsittele Jumalan rakkaus ja rakkaus syntiin kuten nro:ssa 1 ylhäällä ja sen jälkeen mikään demoninen vaikutus lihassa ei löydä mitään sijaa ja lähtee pian pois etsimään jotakuta toista jota viekoitella.

Ja tapa kohdata nämä synnit on se mitä hän sanoi ennen kuin luetteloi ne: Jos vaellatte Hengessä, ette täytä lihan himoja.

Herätessäni ensimmäinen ajattelemani/rukoilemani asia on: "Huomenta Isä, onko joku jonka puolesta haluaisit minun rukoilevan?" Sitten lojun vuoteessa muutaman minuutin rukoilemassa hiljaa hengessäni nimien virratessa mieleni läpi luottaen siihen, että rukoillessani kielillä Hän tarjoaa noille kielille sisällön Oman tahtonsa mukaan. Rakastan yhteyttä Isän kanssa, Jumalan Hengen tuntemista sisälläni - sellainen rauha, sellainen vakuutus. En ole suinkaan täydellinen, mutta olen yrittänyt näyttää tässä opetussarjassa, että Jeesus otti pois maailman synnin ja sitten antoi meille Pyhän Hengen, että voisimme keskittyä rakkauteemme Jumalaa kohtaan ja olla tuosta rakkaudesta käsin yhteydessä normaalissa keskusteluyhteydessä.

Uusi aihe ensi viikolla, siunauksin,

John Fenn